

संयुक्ता सा हि धर्मेण योगमूर्त्तिधरेण ह । लेभे पुत्रं वरारोहा सर्वप्राणभृतां हितं ।

ऐन्द्रे चन्द्रसमायुक्ते मुहूर्त्तेऽभिजितेऽष्टमे । दिवामध्यगते सूर्ये तिथौ पूर्णेऽतिपूजिते ।

समृद्धयशसं कुन्ती सुषाव प्रवरं सुतं । जातमात्रे सुते तस्मिन्वागुवाचाशरीरिणी । ४७६५

एष धर्मभृतां श्रेष्ठो भविष्यति नरोत्तमः । विक्रान्तः सत्यवाक्यैव राजा पृथ्वा भविष्यति ।

युधिष्ठिर इति ख्यातः पाण्डोः प्रथमजः सुतः । भविता प्रथितो राजा त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ।

यशसा तेजसा चैव व्रतेन च समन्वितः । धार्मिकं तं सुतं लब्ध्वा पाण्डुस्तं पुनरब्रवीत् ।

प्राज्ञः चतुर्बलज्येष्ठं बलज्येष्ठं सुतं वृणु । ततस्तथोक्ता भर्त्रा तु वायुमेवाजुहाव सा ।

ततस्तामागतो वायुर्मृगारूढो महाबलः । किन्ते कुन्ति ददाम्यद्य ब्रूहि यत्ते हृदि स्थितं । ४७७०

सा सलज्जा विहस्याह पुत्रं देहि सुरोत्तम । बलवन्तं महाकायं सर्वदर्पप्रभञ्जनं ।

तस्माज्जज्ञे महाबाहूभीमो भीमपराक्रमः । तमप्यतिबलं जातं वागुवाचाशरीरिणी ।

सर्वेषां बलिनां श्रेष्ठो जातोऽयमिति मारुत । इदमत्यद्भुतं चासोज्जातमात्रे वृकोदरे । यदङ्गात्पतितो मातुः शिलां गात्रैर्वचूर्णयत् ।

कुन्ती व्याघ्रभयोद्दिग्ना सहसोत्पतिता किल । नान्वबुध्यत संसृप्तमुत्सेङ्गं स्वे वृकोदरं ।

ततः स वज्रसंघातः कुमारो न्यपतद्गिरौ । पपात तेन शतधा शिला गात्रैर्विचूर्णिता । ४७७५

तां शिलां चूर्णितां दृष्ट्वा पाण्डुर्विस्मयमागतः । यस्मिन्नहनि भीमस्तु जज्ञे भरतसत्तम ।

दुर्योधनोऽपि तत्रैव प्रजज्ञे वसुधाधिपः । जाते वृकोदरे पाण्डुरिदं भूयोऽन्वचिन्तयत् । कथं नु मे वरः पुत्रो लोकश्रेष्ठो भवेदिति ।

दैवे पुरुषकारे च लोकोऽयं संप्रतिष्ठितः । तत्र दैवन्तु विधिना कालयुक्तेन लभ्यते ।

इन्द्रे हि राजा देवानां प्रधान इति नः श्रुतं । अप्रमेयबलोत्साहो वीर्यवानमितद्युतिः ।

तं तोषयित्वा तपसा पुत्रं लप्से महाबलं । यं दास्यति स मे पुत्रं स वरीयान्भविष्यति । ४७८०

अमानुषान्मानुषांश्च संग्रामे स हनिष्यति । कर्मणा मनसा वाचा तस्मात्तस्ये महत्तपः ।

ततः पाण्डुर्महाराजो मन्त्रयित्वा महर्षिभिः । दिदेश कुन्त्याः कौरव्यो व्रतं सम्बत्सरं शुभं ।

आत्मना च महाबाहूरेकपादस्थितोऽभवत् । उग्रं स तप आस्थाय परमेण समाधिना ।

आरिराधयिषुर्देवं त्रिदशानां तमीश्वरं । सूर्येण सह धर्मात्मा पर्यतप्यत भारत । तं तु कालेन महता वासवः प्रत्यपद्यत ।

शक्र उवाच ॥ पुत्रं तव प्रदास्यामि त्रिषु लोकेषु विश्रुतं । ब्राह्मणानां गवाक्षैव सुहृदां चार्थसाधकं । ४७८५

दुर्हृदां शोकजननं सर्वबान्धवनन्दनं । सुतं तेऽयं प्रदास्यामि सर्वामित्रविनाशनं ।

इत्युक्तः कौरवो राजा वासवेन महात्मना । उवाच कुन्तीं धर्मात्मा देवराजवचःस्मरन् ।

उदकस्तव कल्याणि तुष्टो देवगणेश्वरः । दातुमिच्छति ते पुत्रं यथासङ्कल्पितं त्वया ।

अतिमानुषकर्माणं यशस्विनमरिन्दमं । नोतिमन्तं महात्मानमादित्यसमतेजसं ।

दुराधर्षं क्रियावन्ममतीवाद्भुतदर्शनं । पुत्रं जनय सुश्रोणि धाम चक्षितेजसा । लब्धः प्रसादो देवेन्द्रात्तमाङ्गय शुचिस्मिते । ४७९०

वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः शक्रमाजुहाव यशस्विनी । अथाजगाम देवेन्द्रो जनयामास चार्जुनं ।